

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការខេត្តបាត់ដំបង
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
លេខ ៣៣៣ ចុះថ្ងៃទី ១៧
ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥
សាលក្រម
លេខ ៣២ ក ចុះថ្ងៃទី ១០
ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការខេត្តបាត់ដំបង

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នៅទីតុលាការខេត្តបាត់ដំបង នៅថ្ងៃទី
១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

ចៅក្រមជំនុំជម្រះ

លោក [REDACTED] ជាប្រធានតុលាការខេត្តបាត់ដំបង

តំណាងអយ្យការ

លោក [REDACTED] ជាព្រះរាជអាជ្ញារង

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក [REDACTED]

ដើម្បីជំនុំជម្រះរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៣៣ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ
២០០៥ ដែលមានជនជាប់ចោទ :

១-ឈ្មោះ ម សម ហៅ ជ ភេទប្រុស អាយុ ២៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ សញ្ជាតិខ្មែរ
មានរបររកស៊ីជាងតុទ្ធិ មានទីកន្លែងកំណើតនៅភូមិព្រែកទ័ល ឃុំសសស រស់ ស្រុកពោធិ៍ទ្រា
ខេត្តសៀមរាប មានកិច្ចប្បវេណីថ្នាក់ទី ៥ថ្មី កាន់សាសនាព្រះពុទ្ធ មានទីលំនៅសព្វថ្ងៃ
នៅភូមិអូរតាក ភូមិសង្កាត់ទួលល្វា ខណ្ឌបឹងលិច ក្រុងបឹងលិច មានប្រពន្ធឈ្មោះ ស (លែង
លះត្នា) មានឪពុកឈ្មោះ អ ឃ (ស) មានម្តាយឈ្មោះ អ អ (រ) ទោសពីមុន គ្មាន ។

ត្រូវបានចាប់ខ្លួនកាលពីថ្ងៃទី ១៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥ នៅចំណុចភូមិវត្ត
សង្កាត់បឹងលិច ខណ្ឌបឹងលិច ក្រុងបឹងលិច ហើយត្រូវបានឃុំខ្លួនតាមដីកាលេខ ១៦៨ ដបខ
ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥ នៅអាគារឃុំខ្លួននៃពន្ធនាគារខេត្តបាត់ដំបង ។

ត្រូវចោទពីមុន ឬន តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៦ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោស នៃបទ
ឧក្រិដ្ឋ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០២/០០៤ ចុះថ្ងៃទី
០៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០២ ។ ប្រព្រឹត្តនៅភូមិបាហ៊ុំត្បូង សង្កាត់បឹងលិច ខណ្ឌបឹងលិច
ក្រុងបឹងលិច កាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

ជំនួញគ្រោះ

-ឈ្មោះ ឃ ថ ភេទប្រុស អាយុ ៤៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីនគរបាលជាតិ
ទីលំនៅភូមិបាហ៊ុំត្បូង សង្កាត់បឹងលិច ខណ្ឌបឹងលិច ក្រុងបឹងលិច ។

ការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទមានដូចតទៅ

កាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ឈ្មោះ ម សម បានគាស់សោទ្វារឈ្មោះ

២៩ ៩ ពេលគាត់ហើយឈ្មោះ សម ក៏ចូលលូចយករូបចម្លាក់តែម្តង ឯឈ្មោះ ជ ជាអ្នកចាំផ្លូវ ។

-តាមរបាយការណ៍លេខ ០៧/០៥ រ.ប.ក ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥ របស់នគរបាលព្រហ្មទណ្ឌ កំរិតស្រាលក្រុងប៉ៃលិន បានបញ្ជាក់ថា នៅថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ វេលាម៉ោង ១៣ ឈ្មោះ ម សម បាន ធ្វើសកម្មភាពគាត់ផ្ទះរបស់ឈ្មោះ ២ ជ លូចយករូបចម្លាក់ពីរផ្ទាំង យកទៅលក់អោយឈ្មោះ អ ស ក្រោយពីដក ហូតវត្ថុតាងរួចកម្លាំងរបស់ការិយាល័យព្រហ្មទណ្ឌ ក៏បានចុះឃាត់ខ្លួនមុខសញ្ញាឈ្មោះ ម សម តែម្តង ។

នៅចំពោះមុខនាយកដ្ឋានសវនាការ

-ឈ្មោះ ម សម ហៅ ជ ជាជនជាប់ចោទបានឆ្លើយថា ថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ខ្លួនពិតជាបាន ចូលគាត់ទ្វារផ្ទះឈ្មោះ ២ ជ លូចយករូបចម្លាក់ពិតប្រាកដមែន ។ ខ្លួនចូលលូចនោះតែម្នាក់ឯង មិនមានបក្សពួក ទេ ។ រូបចម្លាក់នេះខ្លួនយកទៅលក់អោយរោងសិប្បកម្មមួយបានប្រាក់ ៤.០០០បាត ទេ ។

-តាមការអានចម្លើយឈ្មោះ ២ ៩ ជាជនរងគ្រោះបានឆ្លើយថា (មើលឯកសារលេខ ០២)

-តាមការអានចម្លើយឈ្មោះ អ ស ជាសាក្សីបានឆ្លើយថា (មើលឯកសារលេខ ២២) ។

តំណាងអយ្យការធួនសន្និដ្ឋានថា

មានភស្តុតាង និង ពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះ ម សម ហៅ ជ ពីបទ ប្លន់ ប្រព្រឹត្តនៅភូមិបរតាំងស៊ី សង្កាត់បរយ៉ាខា ខណ្ឌប៉ៃលិន ក្រុងប៉ៃលិន កាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមានចែង និង ផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ៦ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។

ស្នើសុំតម្កល់បទចោទទុកជាបានការពេញទាំងមូល និង សុំអោយតុលាការផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ ពី ០៥ឆ្នាំ ដល់ ០៧ឆ្នាំ ពីបទចោទ ។

- បានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់ជនជាប់ចោទ
- បានស្តាប់ក្រឡាបញ្ជីអានចម្លើយអោយការរបស់ជនរងគ្រោះ ចម្លើយសាក្សី
- បានស្តាប់ការសួរដេញដោល ចោទឆ្លើយតទល់
- បានពិនិត្យ កំណត់ហេតុ ឯកសារ ភស្តុតាងនានា
- បានស្តាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានចោទប្រកាន់ទោសរបស់តំណាងអយ្យការ
- បានស្តាប់សំដីចុងក្រោយរបស់ជនជាប់ចោទ
- បានពិចារណាត្រឹមត្រូវហើយ

តុលាការខេត្តធាត់ដំបង

យល់ឃើញថា

-ពិតជាកើតមាននូវអំពើប្លន់ "ចោរកម្មមានគ្នាច្រើននាក់" នៅភូមិបរតាំងស៊ី សង្កាត់បរយ៉ាខា ខណ្ឌប៉ៃលិន ក្រុងប៉ៃលិន កាលពីថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ប្រាកដមែន ។

-អំពើប្លន់ដែលកើតនៅកន្លែង និង ពេលវេលាដូចខាងលើពិតជាប្រព្រឹត្តឡើងដោយឈ្មោះ ម សម និង ឈ្មោះ ជ ប្រាកដមែន ។

-អំពើដែលជនជាប់ចោទបានប្រព្រឹត្តនៅទីកន្លែង និង ពេលវេលាដូចខាងលើនេះ មានធាតុផ្សំគ្រប់គ្រាន់

ជាបទប្បញ្ញត្តិ ដូចមានបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា៦ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។ ជនជាប់ចោទ និង ឈ្មោះ ជ ជាសមត្ថជនមានស្មារតីជានាល្ល បានសមគំនិតគ្នាក្នុងតួនាទីជាសហចារីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដោយចេតនា លប្បល្មចយករូបចម្លាក់ធ្វើពីឈើបេងចំនួន ០២ផ្ទាំង ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ឈ្មោះ ឃ វ ដោយចូលទៅក្នុងផ្ទះលួចយកបានហើយ ដឹកយកទៅចាត់ចែងលក់អោយឈ្មោះ អ ឃ បានថ្លៃ ចំនួន ៤.០០០បាតយកទៅបំរើផលប្រយោជន៍សួនតុបតុលខ្លួន និង បក្សពួកខ្លួនបានសំរេច ដោយបាន លក់រួចរាល់ និង ចែកប្រាក់គ្នាចាយវាយអស់ ។

យល់ឃើញថា

-មានភស្តុតាងដាក់បន្ទុកគ្រប់គ្រាន់លើជនជាប់ចោទពីបទប្បញ្ញត្តិ នៅទីកន្លែង និង ពេលវេលាដូចការ ចោទប្រកាន់អយ្យការប្រាកដមែន ។

ភស្តុតាងជាក់បន្ទុកមាន

-ចម្លើយដោះសាររបស់ជនជាប់ចោទថា ខ្លួនពិតជាបានចូលលួចយករូបចម្លាក់ ធ្វើពីឈើចំនួន ០២ផ្ទាំងពីផ្ទះ របស់ឈ្មោះ ឃ វ ជាមួយឈ្មោះ ជ ក្រោយលួចបានអោយឈ្មោះ ជ យកទៅលក់អោយឈ្មោះ អ ឃ បានថ្លៃ ៤.០០០បាត ចម្លើយនេះស៊ីសង្វាក់គ្នាទៅនឹងចម្លើយអោយការណ៍របស់ជនរងគ្រោះ ចម្លើយឱ្យ ការណ៍របស់សាក្សីឈ្មោះ អ ឃ វ ត្រូវតែងតែដៃលើបទប្បញ្ញត្តិរបស់ឈ្មោះ អ ឃ និង ហេតុការណ៍កាលៈ ទេសៈនៃបទល្មើស ។

-ចម្លើយអោយការណ៍របស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ឃ វ បានឆ្លើយអោយការណ៍យ៉ាងច្បាស់លាស់ថា នៅថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ខ្លួនបានបាត់ទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយត្រូវចោរលួចយកមានរូបចម្លាក់ធ្វើពី ឈើបេងចំនួន ០២ផ្ទាំងមួយផ្ទាំងជារូបចម្លាក់សត្វគន្រីយ៍ រូបចម្លាក់ ០១ផ្ទាំងទៀតជាចម្លាក់មនុស្សកាន់ដាវ នៅដៃ និង កាន់ឈើច្រត់ក្រោយពេលដឹងថា ចោរលួចបាត់ខ្លួនក៏សាកសួរអ្នកជិតខាងឈ្មោះ ឃ បាន ប្រាប់ខ្លួនថា គាត់បានឃើញឈ្មោះ ស ឃ ហៅ ជ បានយករូបចម្លាក់ចំនួន ០២ផ្ទាំងមានចម្លាក់រូបគន្រីយ៍ និង រូបមនុស្សធ្វើពីឈើបេង លាបសាឡិចក្លិវលោងយកមកទុកកៀនផ្ទះរបស់គាត់ (ឃ) ចម្លើយនេះវាស៊ី សង្វាក់ទៅនឹងចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ និង ហេតុការណ៍កាលៈទេសៈនៃបទល្មើស ។

-ចម្លើយអោយការណ៍របស់សាក្សីឈ្មោះ អ ឃ បានឆ្លើយអោយការណ៍ថា នៅថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ខ្លួនបានឃើញឈ្មោះ ឃ ស ហៅ ជ និង ដៃគូម្នាក់ទៀត បានយករូបចម្លាក់ ០២ផ្ទាំង ដែលមួយផ្ទាំងរូបចម្លាក់សត្វគន្រីយ៍ចាប់សត្វល្អស និង មួយផ្ទាំងរូបមនុស្សឈរកាន់ឈើច្រត់ធ្វើពីឈើបេង មកបញ្ជាំឱ្យខ្លួនយកប្រាក់ចំនួន ៤.០០០បាត ។ ក្រោយនគរបាលចាប់ខ្លួនឈ្មោះ ឃ ស បាននគរបាល បាននាំឈ្មោះ ស ឃ ទៅចង្អុលបង្ហាញរូបមត្តិច្នាក់បានដកហូតយករូបចម្លាក់នោះទៅវិញ ។

-កំណត់ហេតុដកហូតវត្ថុតាងគឺ រូបចម្លាក់ទាំង ០២ផ្ទាំង ពីផ្ទះរបស់ឈ្មោះ អ ឃ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

-កំណត់ហេតុប្រគល់ទទួលវត្ថុតាងអោយទៅឈ្មោះ ឃ វ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

-កំណត់ហេតុ ឯកសារ ភស្តុតាងនានាធ្វើឡើងដោយនគរបាលយុត្តិធម៌ ក្នុងនោះមានកំណត់ហេតុសួរយក ចម្លើយពីឈ្មោះ ឃ ស ០២លើក និង កំណត់ហេតុដកហូត និង ប្រគល់ទទួលវត្ថុតាង ។

យល់ឃើញថា

- ជនជាប់ចោទជាជនមានកិច្ចវប្បធម៌ទាប គាត់មានជីវភាពក្រខ្សត់ ទើបគេលូកដៃប្រព្រឹត្តបទល្មើសស្ថានភាពទាំងនេះអាចអោយតុលាការយកមកពិចារណាជាស្ថានសម្រាលទោសអោយគាត់បាន ។
- ឈ្មោះ **ម សម** បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសច្រើនលើកច្រើនសារ (ឯកសារលេខរៀង៥.១១) ម្យ៉ាងទៀតគាត់បានកាច់ខ្មោះដៃ មូលដ្ឋានច្រវាក់ខ្មោះដៃរត់គេចខ្លួននៅពេលចាប់ដាក់ខ្មោះគាត់លើកទីមួយ ជាហេតុតុលាការយកមកពិចារណាជាស្ថានទម្ងន់ទោសក្នុងការសំរេចពីទណ្ឌកម្ម ។

ហេតុដូច្នេះតុលាការវិនិច្ឆ័យសេចក្តី

១-ផ្តន្ទាទោសឈ្មោះ **ម សម** ហៅ **ជ** ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ ០៦(ប្រាំមួយ) ឆ្នាំគត់ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃឃុំខ្លួនថ្ងៃទី ១៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

ពីបទ **ប្លន់** " ចោរកម្មមានគ្នាច្រើននាក់ " ប្រព្រឹត្តនៅភូមិបរតាំងស៊ូ សង្កាត់បរយ៉ាខា ខណ្ឌបឹងលិទ ក្រុងបឹងលិទ កាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

ពីបទព្រហ្មទណ្ឌ ទណ្ឌកម្ម និង ការផ្តន្ទាទោសមានបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា៦ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោស នៃបទឧក្រិដ្ឋ ដែលបានអោយប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០២/០០៤ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០២ ។

២-សាលក្រមនេះប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍កំណត់រយៈពេល ០២ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ។

ត្រឡប់ស្នើសុំសវនាការ
[Redacted]

ចៅក្រមជំនុំជំរះ
[Redacted]

ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់មកអ្នកអនុវត្តសាលក្រមអោយសំរេចតាមសាលក្រមនេះ និង អោយអាជ្ញាធរគ្រប់គំណែង គ្រប់ជាន់ថ្នាក់ជួយអនុវត្តអោយបានសំរេច បើមានសំណូមពរត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

ពាក់ដំបង, ថ្ងៃទី ១១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៦

នាមឃើញ

ជ. ត្រឡប់ស្នើសុំសវនាការ

ពាក់ដំបង, ថ្ងៃទី ១១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៦

ប្រធានតុលាការខេត្ត
[Redacted]

[Redacted]